

*Сшеф.* Той направилъ на мое име единъ дългъ отъ 200 гроша, кои-то азъ бройхъ.

*Майка.* Старъ безбожникъ!

*Сшеф.* Това не е нищо мале; по свѣта има секакви хора. — Стари-тѣ хора често тѣй ся мамжтъ отъ други-тѣ.

*Майка.* Стефане! Стефане! Това що казвашъ не е така. Човѣкъ кога-то постѣпва така съ слуги-тѣ си, таково му дохожда до главѣ. Въ единъ къщѣ, дѣто има рѣдъ и дѣто слуги-тѣ добивать онова, кое-то имъ пристои, тамо никога ся немисли за кражбѣ.

*Сшеф.* Това е было нѣкога, но не е вече. Азъ бихъ ся смѣлъ, мале, томува, кой-то бы ми сега нѣщо открадналъ.

*Майка.* Това е така, тамо дѣто домостроителство-то върви на опаки; тамо дѣто стопанка-та ся негрыжа за нищо. —

*Сшеф.* (бързо) що думашъ мале? — стой, мале, стой! недумай!

*Майка.* Тамо, дѣто ся стари-тѣ и дѣца-та занемарени. —

*Сшеф.* мале, немашъ право, мале!

*Майка.* Дѣто гы мързи да донесѣтъ на единъ старъ слѣпъ майкъ единъ чашѣ водѣ и да отрѣжжѣть комать хлѣбецъ на едно единичко дѣте. —

*Сшеф.* (хвърли ся въ обятія-та на съпругъ-тѣ си) Маріе! опрости ми!

*Маріа.* (усмихнато) Азъ немамъ що да ти опростѣ Стефане!

*Сшеф.* Опрости ми (полека) тоя укоръ, кого-то ты не си заслужила.

*Маріа.* Ако бѣхъ го заслужила, щеше да ми е тежко.